

Art, som forlanges i § 4, og egentlig heller ikke hver Maanedsdag. Jeg gaar nemlig ud fra, at om ikke andre passe paa, om hun endnu er i samme Formuesforhold som tidligere, og om Barnet lever endnu, saa vil Barnefaderen nok sørge for at være underrettet derom, og skulde der derfor være indtraadt Forhold, som forandre Moderens Bilskaar med Hensyn til § 4, noget, som sætter hende i Stand til at underholde Barnet uden Bidrag fra Barnefaderens Side, eller skulde det være Tilfældet, at Barnet var død imidlertid, saa antager jeg, at Barnefaderen snart vilde melde sig, og jeg mener ikke, at det vil være nødvendigt her for disse specielle københavnske Forhold at sige, at Barne moderen ikke hver Gang skulde staffe sig disse Attester. I øvrigt skal jeg være villig til sammen med de andre ærede Forslagsstillere at tage under Overvejelse inden 3dje Behandling, om der kan være Grund til at foretage en Redaktionsændring til Begyndelsen af Forslagets § 4; men i øvrigt er det jo saaledes, som den højtærede Justitsminister gjorde opmærksom paa, nemlig, at det er akkurat Ordene fra den nugældende Lov, som vi have taget op her i Forslagets § 4; og har man uden Banfælighed paa dette Punkt kunnet administrere med Loven efter den Affattelse, den har i Øjeblikket, antager jeg ogsaa, at det heller ikke i Fremtiden vil forvolde Banfæligheder at gøre det.

J. C. Christensen: Jeg har blot et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. De Grunde, han førte frem for den Fremgangsmaade, som de ærede Forslagsstillere her bruge: at give Slip paa den gamle Praksis, synes mig ikke at være meget vægtige, og særlig synes de mig ikke at pege ud over, hvad jeg nævnte, nemlig at der var nogle Kommuner, der havde beklaget sig. Den Sammenstilling mellem Moderen til det vægte Barn og den forladte Hustru, som den ærede Ordfører fremførte, holder ikke Stik, thi er der nogen Lighed mellem de to — og jeg indrømmer, der er nogen — saa maatte det føre til, at man gav den forladte Hustru samme Ret som Moderen til det vægte Barn, og ikke til, at man fratog Moderen til det vægte Barn hendes nuværende Ret. Jeg indrømmer, at der er nogen Lighed

imellem de to, men ogsaa nogen Ulighed, og den er slet ikke saa lille. For det første gaar det ikke saa tit paa — og det er godt — at en Vgtemand forlader sin Hustru, som det sker, at en Barnefader forlader den Pige, som han har et vægte Barn med, og rejser til Udlandet. For det andet er det tit saadan, at den forladte Hustru og hendes bortløbne Mand have samme Forsørgelseskommune — ja, det er som oftest Tilfældet — og saa kommer det jo ikke til at spille saa stor en Rolle, som det kommer til at spille for den Barnemoder, som er bleven forladt af sin Ærreste eller sin Forsøger, eller hvad man nu skal kalde det. Nej, den Grund viser aabenbart ikke hen til, at de ærede Forslagsstillere have gjort ret, naar de have forladt Bestemmelserne i den gældende Lov.

Den ærede Ordfører synes at have misforstaaet noget af det, jeg udtalte, da jeg først havde Ordet. Han mente, at jeg skulde have sagt, at det var bedst at blive staaende ved det gamle for: „naar Barnefaderen kom tilbage“ o. s. v. Jeg ved meget vel, at naar Barnfaderen nu kommer tilbage, saa kan man fremdeles holde sig til ham paa ny, og det finder jeg vigtigt, det er jeg fremdeles enig i; men det, jeg talte om, var, at mangen Barnefader, som paa Grund af, at han føler Stain ved, hvad han har begaaet, rejser til Amerika; naar han da ved derovre, at han har Forpligtelse over for sin Forsørgelseskommune, eller rettere, at den har Forpligtelse over for ham, saa føler han sig trykket af det og er tit villig til at betale. Nu siger den ærede Ordfører, at det er ikke tit, det sker. Jeg ved ikke, hvor tit det sker, men jeg ved Eksempler paa, at det er slet, og jeg har endda mere end et Eksempel derpaa.

Justitsministeren (Melleman): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at sige, at jeg kan tiltræde Ændringsforslaget Nr. 10, som er stillet af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holck), et Ændringsforslag, som jo ogsaa blev tiltraadt af den ærede Ordfører.

Hvad angaar disse til Amerika udvandrede, vil jeg kun sige det, at det forekommer mig at saadan en Mand kan ganske simpelt hen sørge for at betale sit Bidrag, saa und-